

BERGEN KOMMUNE
Postboks 7700
5020 BERGEN

Kontakt saksbehandler
Maren Skåden, 51 56 88 32
Erik Thomsen, 51 56 88 79

Vedtak om lovlighetskontroll – Kommuneplanens arealdel Bergen kommune

Fire kommunestyrerepresentanter har bedt om lovlighetskontroll av kommuneplanens arealdel 2018 for Bergen kommune. Fylkesmannen opprettholder bystyrets vedtak.

Vi viser til krav om lovlighetskontroll fra Hilde Onarheim, Tor Woldseth, Norvald B. Vistnes og Marita Moltu datert 5.6.2019. Kommunal og moderniseringsdepartementets oppnevnte Fylkesmannen i Rogaland som settefylkesmann ved behandlingen av saken i brev av 22.10.2019.

Klagen gjelder fire punkter i kommuneplanen:

1. Privat grønnstruktur.

Klagerne anfører at kommuneplanens bestemmelse i § 29.1 andre punktum «Grønnstruktur skal være tilgjengelig for allmennheten» er ulovlig. Det vises til at det er frilufsloven som bestemmer hvilke arealer som skal være tilgjengelig for allmennheten, og at hovedregelen er at det er fri ferdsel i utmark og på sti over innmark som fører til utmark. De peker på at det er grønnstruktur som er i privat eie og at man ikke kan bestemme i kommuneplanen at dette skal være allment tilgjengelig når det ikke er snakk om områder som vil være allment tilgjengelige etter frilufsloven.

2. Hensynssoner må gjøres til gjenstand for offentlig høring

Klagerne viser til at hensynssone for flystøy i plankart 2 vedtatt 16.6.2019 ikke har vært på høring fordi de ble oversendt fra Avinor 30.11.2018 og at kartet var på høring 1.9.2018-16.10.2018. Det stilles spørsmål ved lovligheten av dette.

3. Manglende konsekvensutredning

Kommuneplanen inneholder en rekke endringer i arealbruksformål og endrede bestemmelser av betydning for arealbruken. Planbeskrivelsen inneholder ingen egen del kalt konsekvensutredning og klagerne er ikke enige i at de materielle kravene til KU er oppfylt gjennom de generelle utredningene Bystyret viser til i vedtak av 28.4.18 jf. plan- og bygningsloven (pbl) §§ 4-1 og 4-2 første og andre ledd. I kravet om lovlighetskontroll fremgår det at klagerne er særlig bekymret for planforslagets

samfunnsøkonomiske konsekvenser, herunder konsekvensene for barnefamilier som ønsker å bosette seg i Bergen. Klagerne peker i denne sammenheng både på at det er underskudd av barnefamilier i Bergen og på at barnefamilier p.g.a boligpriser og nærmiljø velger å bosette seg i omegnkommunene fremfor Bergen. Klagerne savner også en nærmere vurdering av planforslaget betydning når det gjelder kriminalitetsforebygging.

4. Utilbørlig påvirkning av planprosessen

Fylkesmannen i Vestland skrev i brev datert 24.1.2019 at *«hvis det blir foretatt endringer i plankart eller i de juridisk bindende planbestemmelsene, utløser det krav om nytt offentlig ettersyn.»* Klagerne mener at dette er en utilbørlig påvirkning av planprosessen og anfører at det kan ha ført til at kommunestyrerepresentanter, i frykt for nye runder med innsigelser, lot være å vurdere endringer som en ellers ville funnet positivt. De viser til at prosessen med ny plan hadde pågått hele valgperioden, og at det nå hastet med å få den vedtatt før valget høsten 2019. Klagerne peker på at det ikke er absolutt alle endringer i planbestemmelser eller kart som krever nytt ettersyn, og at heller ikke enhver endring ville legitimere nye innsigelser fra Fylkesmannens side.

Bystyret behandlet kravet om lovlighetskontroll i møte 25.9.2019 og fattet følgende vedtak: *«Bystyret opprettholder sitt vedtak i sak 190/19. Kravet om lovlighetskontroll av vedtaket i saken oversendes fylkesmannen for endelig avgjørelse.»*

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen vil for ordens skyld presisere at kravet om lovlighetskontroll ble fremsatt på et tidspunkt hvor kommuneloven av 1992 fortsatt var gjeldende. Kommuneloven av 2018 har nå i det vesentlige trådt i kraft, og klagen vil bli behandlet med grunnlag i den nye loven.

Etter kommuneloven (2018) § 27-1 kan tre eller flere medlemmer av bystyret sammen kreve at departementet kontrollerer om et vedtak er lovlig. I forskrift 30.8.2019 nr. 1096 er myndigheten til å kontrollere kommunale vedtak etter kommunelovens kap. 27 delegert til fylkesmannen.

Etter § 27-3 kan Fylkesmannen ta stilling til om vedtaket:

- a) har et lovlig innhold
- b) er truffet av noen som har myndighet til å treffe et slikt vedtak
- c) har blitt til på lovlig måte.

Fylkesmannen begrenser lovlighetskontrollen til de forhold som er tatt opp i saken jf. § 27-3 andre ledd.

Til punkt 1 – bestemmelser om grønnstruktur

Det stilles spørsmål ved lovligheten av bestemmelsen i kommuneplanens § 29.1 om at grønnstruktur skal være tilgjengelig for allmennheten. Klagerne mener at kommunen ikke har myndighet til å vedta dette i kommuneplanen og viser til at det er friluftsløven som regulerer fri ferdsel over private områder, og der områdene ikke samsvarer med vilkårene i friluftsløven vil det evt. være nødvendig at områdene er i offentlig eie for at de skal være tilgjengelige for allmennheten.

Det er helt riktig slik klagerne skriver at kommuneplanen ikke endrer de private eierforhold i området. Eksisterende lovlig bruk har prioritet foran ny plan og ny plan stifter ikke rettigheter for tredjeperson. Formålet «grønnstruktur» forutsetter imidlertid i seg selv at skal være rett til fri ferdsel

og opphold i området. Det kan tenkes at området er i samsvar med reglene om fri ferdsel i friluftsløven, eller at det offentlige bør overta området enten ved avtale eller ekspropriasjon for å sikre dette. **Fylkesmannen kan ikke se at bestemmelsen er ulovlig.**

Til punkt 2 – krav til offentlig ettersyn ved endring av hensynssoner

Spørsmålet er om kommuneplanen er blitt til på lovlig måte når hensynssone for flystøy i plankart 2 vedtatt 16.6.2019 ikke har vært på offentlig ettersyn i forkant av vedtakelsen. Det gikk frem da kommuneplanen var på høring at avgrensningen av hensynssone støy var basert på sist gjennomførte støyprognose, men at prognosene var under revisjon og at sist oppdatert beregning ville bli lagt til grunn.

I plan- og bygningslovens § 11-15 står det at *«Dersom kommunestyret vil treffe vedtak om kommuneplanens arealdel som medfører en bruk av arealer som ikke har vært gjenstand for høring under planbehandlingen, må de deler av planen som ønskes endret, tas opp til ny behandling.»*

Ifølge byrådet er hensynssone støy blitt innskrenket som følge de nye beregningene. Det bemerkes i tillegg at endringen i hovedsak ville være av informativ karakter da beregningen foretas etter standardiserte metoder og faglige kriterier fastsatt i statlige retningslinjer.

Fylkesmannen vil understreke at en hensynssone om støy ligger oppå det aktuelle arealformålet for området og innebærer en mulig innskrenking i arealbruken sett i forhold til det vedtatte arealformålet. Det går frem av kommuneplanens §§ 33.4 og 33.5 at i områder med gul og rød støysone gjelder begrensningene gitt i § 22. Det er videre gitt en retningslinje om at § 22 også skal gjelde i andre støyutsatte områder uavhengig av om støysituasjonen er kartlagt på forhånd. I § 22 er det slått fast at retningslinje T-1442 med tilhørende veileder skal legges til grunn ved saksbehandling og det er gitt noen begrensinger for eventuelle nye tiltak i området.

Fylkesmannen kan ikke se at en innskrenking av hensynssone støy basert på siste prognoser må sies å medføre en slik endring i bruk av arealer at det kreves nytt offentlig ettersyn. Vi har lagt vekt på at det gikk frem av saken da den var på høring at prognosene var under revisjon og at dette kunne medføre en viss endring i utstrekningen av hensynssonen.

Til punkt 3 – krav til konsekvensutredning

Klagerne mener at kravet til konsekvensutredning ikke er oppfylt og dermed at planen ikke er blitt til på lovlig måte.

Plan og bygningsloven har følgende krav til konsekvensutredning:

§ 4-2 andre ledd: For regionale planer og kommuneplaner med retningslinjer eller rammer for framtidig utbygging og for reguleringsplaner som kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn, skal planbeskrivelsen gi en særskilt vurdering og beskrivelse – konsekvensutredning – av planens virkninger for miljø og samfunn.

Oppstart for arbeidet med kommuneplanens arealdel 2018 var 30.8.2015. Etter F19.12.2014 nr. 1726 Forskrift om konsekvensutredninger for planer etter plan- og bygningsloven § 2 b skulle kommuneplanens arealdel alltid behandles etter forskriften. Gjeldende forskrift om konsekvensutredninger F21.06.2017 nr. 854 (heretter KU) skal etter dette legges til grunn i den følgende vurderingen, jf. KU § 39

I KU § 6 er det slått fast at følgende planer og tiltak alltid skal konsekvensutredes og ha planprogram eller melding:

- a) kommuneplanens arealdel etter § 11-5 og regionale planer etter plan- og bygningsloven § 8-1, kommunedelplaner etter § 11-1, og områdereguleringer etter § 12-2 når planene fastsetter rammer for tiltak i vedlegg I og II.

I Kommunal- og moderniseringsdepartementets veileder utgitt i februar 2020 (heretter KU veilederen) s. 9 fremgår det at kravet om konsekvensutredning blant annet gjelder dersom revisjon av kommuneplanens arealdel innebærer endret utbyggingsformål.

Etter KU § 18 annet ledd skal konsekvensutredningen av kommuneplanens arealdel bare omfatte de delene av planen som «fastsetter rammer for fremtidig utbygging og som samtidig innebærer endringer av den gjeldende planen.»

Videre slås det fast i KU veilederen s. 8-9 at med «fastsetter rammer for» menes overordnede planer som legger føringer for senere regulering av et konkret tiltak (nevnt i vedlegg I eller II), eller inneholder retningslinjer som har betydning for beslutninger om gjennomføring av slike tiltak. Fylkesmannen i Rogaland har foretatt en overordnet gjennomgang av de endringene som ligger i planen og vurdert om disse endringene legger føringer for senere regulering av tiltak som er nevnt i vedlegg I og II, eller inneholder retningslinjer som har betydning for beslutninger om gjennomføring av slike tiltak.

Når det gjelder området ved Mindemyren/Solheimsvannet er dette et område klagerne spesielt har vist til. Arealformålet er endret fra industri/kontor/lager (I/K/L 7) til fremtidig sentrumsformål og byfortettingssone. Endringen innebærer at et område tidligere avsatt til industri, kontor og lager nå også åpner for boligbebyggelse. Det går frem av veilederen at krav om konsekvensutredning blant annet gjelder dersom revisjon av kommuneplanens arealdel innebærer endret utbyggingsformål for eksempel fra næring til bolig. Byrådet har imidlertid i brev av 15.8.2019 redegjort for at de endringer som er gjort i kommuneplanen er i samsvar med allerede vedtatt reguleringsplan og at det er foretatt konsekvensutredning på reguleringsplannivå. Fylkesmannen antar at dersom området allerede er konsekvensutredet på reguleringsplannivå, vil det ikke være nødvendig med konsekvensutredning av område på kommuneplannivå. Vi viser til at området allerede er regulert og konsekvensutredet og således ikke fremstår som et i arealplansammenheng «nytt» område, jf. pkt.a på s. 9 i KU- veilederen.

Det går frem av planbeskrivelsen på s. 57 at kommunen har delt inn byggesonen i fire soner og at sone 1-3 er nye. Disse sonene blir i kommuneplanen kalt sentrums-kjerne (sone 1), fortettingssone (sone 2) og ytre fortettingssone (sone 3). I e-post til Fylkesmannen den 12.2.2020 skriver kommunen følgende om de ulike formålene og tegnforklaring:

Bergen kommune ønsket å differensiere byggesonen i 4, for dermed å få frem ønsket om ulik grad av fortettingspotensiale. Bergen kommunes arealstrategi legger til grunn en funksjonsblanding, og derfor er ikke SOSI-kode 1110 – Boligbebyggelse egnet. Kommunen vurderte at skravering i «Kombinert bebyggelse- og anleggsformål» var uegnet for et kart i vår målestokk, med bakgrunn i lesbarhet.

På bakgrunn av dette valgte kommunen derfor følgende alternativ bruk av SOSI-koder:

Inndeling KPA2018	SOSI-kode	Kartforskrift:	Vår vurdering
Sone 1 (sentrumskjerne)	1130 - 2	Fremtidig sentrumsformål	Sentrumsformål med fokus på møteplass og publikumsrettede fasader
Sone 2 (Byfortettingssone)	1130 - 1	Sentrumsformål eksisterende	Sentrumsformål med fokus på fortetting av bolig, arbeidsplasser og tjenestetilbud
Sone 3 (Ytre fortettingssone)	1001 - 2	Fremtidig bebyggelse og anlegg	Eksisterende bebyggelse og anlegg, åpner for noe boligfortetting
Sone 4 (Øvrig byggesone)	1001 - 1	Bebyggelse og anlegg, eksisterende	Eksisterende bebyggelse og anlegg, opprettholdes i stor grad som den er

Ser man til arealformålet slik det beskrives i kartforskriften gjelder to av disse formålene fremtidig utbygging. Kommunen understreker imidlertid at de ikke vurderer en differensiering av byggesonen som arealformålsendringer.

Sone 1 sentrumskjerne er endret fra eksisterende til fremtidig sentrumsformål- og iflg kommunen er sentrumsområdene vesentlig innskrenket ift til KPA 2010. Fylkesmannen kan ikke se at bestemmelsene legger opp til noen endring sammenlignet med tidligere arealformål.

Sone 2 har i tidligere plan vært regulert til bl.a. I/K/L, sentrumsformål og bebyggelse og anlegg. Det går frem av bestemmelsene at «Byfortettingssonen skal videreutvikles som bolig- og næringsområder med innslag av tjenesteyting, handel og kultur. Næringsvirksomheter som kan medføre støy, forurensning eller andre vesentlige ulemper for omgivelsene tillates ikke.» Slik Fylkesmannen ser det legger KPA2018 også her opp til videreutvikling av områdene i tråd med tidligere KPA.

Sone 3 Ytre fortettingssone har sykkellavstand til sentrumskjernen. Den har i stor grad vært definert som «bygg og anlegg» i KPA 2010. Beskrivelsen av området er at dette er eksisterende bygg og anlegg, slik det var i tidligere plan. Formålsbetegnelsen «fremtidig bebyggelse og anlegg» blir misvisende, men Fylkesmannen legger til grunn at planen heller ikke her legger opp til vesentlig endring i forhold til KPA 2010.

Fylkesmannen i Rogaland har stilt spørsmål til Bergen kommune om hvordan de har vurdert fortettingen og arealformålene opp mot KU forskriften vedlegg II § 10 infrastrukturprosjekter, bokstav b, som blant annet omfatter utviklingsprosjekter for by- og tettstedsområder, inkludert kjøpesentre og parkeringsanlegg. Kommunen har gitt et utførlig svar i e-post 20. mars. Vi forstår kommunen dithen at den for det første har lagt vekt på at selv om kommunen har endret navn og farge på områdene i plankartet er det ikke er tale om reelle formålsendringer. Det er dermed etter kommunens syn ikke snakk om «nye utbyggingsområder» og planen gir heller ikke gir føringer om konkrete tiltak som f.eks. kjøpesentre.

Vi vil likevel understreke at når det i planbeskrivelsen for KPA 2018 legges opp til en betydelig høyere foretting enn i tidligere kommuneplan, så kan dette utløse krav om utarbeidning av KU på kommuneplannivå. jf. KU veilederen s. 9 hvor det nevnes forhold som kan omfattes av forskriftens § 18:

e. Endring i planbestemmelser som endrer tiltakenes virkning på miljø eller samfunn. Dette kan for eksempel gjelde der endringer i planbestemmelsene for et område legger opp til vesentlig høyere utnyttelse, endrer kriterier for utbyggingens plassering, eller på en annen måte vesentlig endrer rammer for utforming eller funksjonskrav for bebyggelse innenfor et område.

Når det gjelder den planlagte fortettingen er vi imidlertid kommet til at det ikke er nødvendig å ta endelig stilling til om kravet til konsekvensutredning er brutt. Fylkesmannen viser til forvaltningslovens § 41 som fastslår at et vedtak likevel er gyldig dersom det er grunn til å regne med at saksbehandlingsfeilen ikke kan ha virket inn på vedtakets innhold. I dette ligger det ikke et krav om sannsynlighetsovervekt for at feilen har fått betydning for kommunens planvedtak. I Rt. 2009 s. 661 legger Høyesterett til grunn at det ikke vil være noen automatikk i at et en plan blir ugyldig som følge av manglende konsekvensutredning og bemerker:

Det kan ikke tas for gitt at de hensyn og interesser som skal ivaretas gjennom reglene for konsekvensutredning, i en konkret sak ikke også kan ivaretas innenfor rammene av en ordinær planbehandling. I forhold til innvirkningskriteriet må man etter mitt syn derfor gå konkret til verks, og knytte undersøkelsen til de enkelte påberopte avvik fra den saksbehandlingen som skulle ha vært fulgt dersom det var gjennomført konsekvensutredning i den aktuelle saken.

Spørsmålet er derfor om det er grunn til å tro at manglende konsekvensutredning i tilknytning til ovennevnte fortetting kan ha virket inn på kommunens planvedtak den 19.06.2019. Kommuneplanen ble vedtatt den 19.06.2019 etter en omfattende prosess hvor ulike interesser og hensyn har vært utredet, vurdert og avveid. En slik fortetting som kommuneplanen legger opp til er i tråd med overordnede føringer. Bergen kommune peker også på at fortetting har vært en del av kommuneplanen siden 1996 og at det ble utarbeidet en strategi for fortetting i 2006 som KPA 2018 bygger videre på.

At fremtidig boligbygging skal skje som fortetting, og bakgrunnen for at kommuneplanen peker på de 4 byggesonene, er basert på en konkret vurdering av områdene bl.a når det gjelder nærhet til sentrumskjerner og kollektivtransport, med det formål å redusere behovet for bil. Vurdering knyttet til utviklingen av biltrafikk i byområder vil være et viktig vurderingstema når man skal vurdere byfortettingens innvirkninger på miljø og samfunn. Kommunen peker i svar til Fylkesmannen den 20.3.2020 på at fortetting i gangavstand fra viktige knutepunkt allerede er utredet gjennom forskning og erfaringer fra mange byer og mange land gjennom lang tid, og at dette er et viktig virkemiddel for å nå nullvekstmålet ift. biltrafikk. Kommunen viser også til at forskning og erfaringer, forutsatt at det bygges med høy kvalitet, tilsier at også en tett by kan være attraktiv som bo og arbeidsområde. For øvrig har kommunen i flere sammenhenger understreket at det også er gjennomført tematiske utredninger som totalt sett gjør at kommunen mener at kravet til en nødvendig vurdering av planens konsekvenser er godt ivaretatt, selv om det ikke er gjennomført en formell KU av kommuneplanen.

I «uterom i tett by» har Asplan Viak analysert Bergen med utgangspunkt i analyser gjort internasjonalt tidligere for å sammenligne lokale funn med internasjonal forskning på temaet tett by. Basert på analysen er det gitt anbefalinger og innspill til nye retningslinjer og bestemmelser i KPA 2018 som skal sikre kvalitativt gode uteområder når man planlegger i tett by. Analysen er omfattende og ser bl.a. på tilgang til lekearealer og friluftsområder i byen og gir anbefalinger til hvilke krav og retningslinjers som bør stilles i kommuneplanen. Analysen ser også på hvordan utbyggingsmønstre i fortettingsområde kan påvirke resultatet eller effekten av byområdet, herunder trafikk og kriminalitet (s. 132-138) og det er gjort analyser av byens gatenett og trafikrom.

Temakart for blågrønne strukturer viser videre en sammenhengende blågrønn grovstruktur gjennom bebygde områder. Strukturen omfatter både eksisterende forbindelser og forslag til fremtidige koblinger. I dokumentet «Bergensk byskikk og byggehøyder» har etat for plan og geodata gjort en utredning av økte byggehøyder i senter og transformasjonsområdet. Utredningen skulle ta for seg lokalklima, landskap og lokale forhold, samt avklare hvor høyhus ikke ville være aktuelt. I utredningen blir tidligere analyser, gjeldende planer og praksis blir gjennomgått og det blir gitt

anbefaling om føringer for byutviklingen i en gåby med betydelig tettere og høyere bebyggelse dersom stedeigne forhold er analysert og ivaretatt.

Kommunen understreker for øvrig at det er innarbeidet relativt strenge krav om utarbeidelse av reguleringsplan i bestemmelsenes punkt 3.1 og krav om områderegulering for alle sentrums-kjerner i pkt. 3.4 i tillegg til at det er gitt en rekke tematiske bestemmelser som skal sikre at de tema som inngår i en KU vil bli vurdert i forbindelse med utarbeidelse av reguleringsplaner. På denne måten, skriver kommunen i sitt svar til fylkesmannen den 20.3.2020 «...sikres både en mer konkret vurdering av konsekvensene av et konkret tiltak, i tillegg til prosesskrav rundt medvirkning». *Prosesskrav som ikke inngår i kommuneplanen.*»

Fylkesmannen merker seg forøvrig at Plan- og bygningsetaten har gjort en kartlegging av boliger ferdigstilt i løpet av 2018, boligbygg som er gitt ramme- eller igangsettingstillatelse, og potensiale i vedtatte og pågående reguleringsplaner. I utkast av april 2019 til program for boligforsyning blir det videre lagt til grunn at boliger under utbygging og regulering til sammen dekker det estimerte boligbehovet fram til 2030, men med en litt annen fordeling mellom bydelene enn det estimerte behovet i KPA2018. Dokumentet fulgte med som vedlegg til KPA 2018. Fylkesmannen legger etter dette til grunn at estimert boligbehov frem til 2030 er dekket i prosjekter som allerede er under utvikling. Sammen med utredningene det er pekt på ovenfor gjør dette at det er liten grunn til å tro at en formell KU av kommuneplanen ville avdekket forhold som kunne ført til at bystyret ikke ville ha vedtatt kommuneplanen med det innholdet den hadde da den ble vedtatt den 19.6.2019.

Fylkesmannen vil avslutningsvis understreke at et hovedformål med kravet til konsekvensutredning er at utredningen skal gi både kommunestyret, høringsinstanser og allmennheten mulighet til å vurdere kvaliteten på beslutningsunderlaget, og at konsekvensutredningen skal gi en tilfredsstillende redegjørelse for planforslagets virkninger for miljø og samfunn. Det er ikke kommet innsigelse til manglende konsekvensutredning i høringsrundene. Hordaland fylkeskommune pekte på at det at konsekvensutredningene er ikke var gjennomført i et samlet dokument gjorde det vanskelig å se de samlede konsekvensene av forslaget, men fylkeskommunen understreket likevel at den ikke hadde innvendinger til de konkrete vurderingene som er gjort.

Kommunestyret har ved flere anledninger blitt gjort oppmerksom på kravet til konsekvensutredning og selv kommet til at saken slik den er lagt frem med ulike tematiske utredninger har gitt dem en tilfredsstillende redegjørelse av planforslagets virkninger for miljø og samfunn. Vi viser til at flertallet stemte mot forslag om å kreve at det ble utarbeidet en samlet konsekvensutredning i forbindelse med interpellasjonen i bystyret den 25.4.2018. Det ble vist til at Kommuneplanens samfunnsdel og de nye utredningene om «Bergensk byskikk og byggehøyde», «Næringsareal og fortetting», «Blågrønt-temakart» og «Uterom i tett by» belyser virkningene av fortetting og ulike redskaper for å sikre fortetting med kvalitet. Kommunestyret valgte videre å godkjenne kommuneplanen den 19.6.2019, og i forbindelse med vurdering av lovlighetsklagen den 25.9.2019 tok kommunestyret på nytt stilling til dette spørsmålet. Fylkesmannen legger til grunn at kommunestyrets vurdering er at saken slik den er utredet og lagt frem har gitt dem et tilstrekkelig faktisk og rettslig grunnlag til å treffe vedtak, og vi har ikke vesentlige innvendinger til en slik vurdering fra kommunestyret sin side. Ettersom ingen av høringsinstansene heller har valgt å komme med innsigelse til manglende konsekvensutredning legger vi til grunn at også de mener at sakens dokumenter gav dem tilstrekkelig grunnlag til å vurdere virkningene av planen. Vi understreker at en konsekvensutredning på kommuneplannivå etter § 18 kan begrenses til å redegjøre for virkningene av planen på et overordnet nivå.

Fylkesmannen kan etter dette ikke se at det er grunn til å tro at en eventuell manglende konsekvensutredning har virket bestemmende på vedtakets innhold.

Til punkt 4 - Utilbørlig påvirkning av planprosessen

Klagerne viser til et brev fra Fylkesmannen i Vestland av 24.1.2019 og mener at innholdet i brevet innebærer en utilbørlig påvirkning av planprosessen. Fylkesmannen i Rogaland understreker at det er endelige vedtak som er truffet av et folkevalgt organ eller den kommunale eller fylkeskommunale administrasjonen som kan lovlighetskontrolleres med hjemmel i koml. § 27-2 jf. bokstav a. En uttalelse fra Fylkesmannen i Vestland kan etter dette ikke være gjenstand for lovlighetskontroll.

Vedtak:

Fylkesmannen i Rogaland opprettholder på bakgrunn av overstående vurdering Bergen bystyre sitt vedtak av 19.6.2019 om kommuneplanens arealdel 2018.

Vedtaket er endelig.

Lone Merethe Solheim
fylkesmann

Monica Nessa
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent

Adresseliste: